NORAKSTS
Lieta Nr.A42548307
143/AA43-1385-09/4

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 29.jūlijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente L.Slica, tiesneses S.Gintere un Z.Kupce

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.L.*, */personas kods/*, pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2007.gada 14.jūnija lēmuma Nr.D57/10-6/1230 atcelšanu, sakarā ar *J.L.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 23.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 17.maijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.104896437 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2007.gada 17.maijā plkst.12:55 transportlīdzeklis Mazda, */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie Eksporta ielas 2a, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā – CSN) 4.punkta un 307.11.papildpunkta noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.^{10} panta vienpadsmitajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu, LAPK 149.^{10} pantu, 205.panta 6.punktu un Rīgas domes 2001.gada 14.augusta lēmumu Nr.305 transportlīdzekļa vadītājam nolemts uzlikt naudas sodu Ls 10 apmērā.

Izskatot *J.L.* iesniegumu, Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieks ar 2007.gada 14.jūnija lēmumu Nr.D57/10-6/1230 (turpmāk – Lēmums) atstāja spēkā Protokolu.

[2] 2007.gada 16.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.L.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] *J.L.* 2007.gada 17.maijā ir novietojis savu automašīnu Mazda brauktuves malā pie Eksporta ielas 2b, Rīgā, atbilstoši CSN 128.punktam un 130.punktam. Protokolā, ko sastādīja inspektore, bija norādīts, ka automašīna novietota Eksporta ielā 2a, neievērojot 816.ceļa zīmes prasības. Protokols sastādīts kļūdaini, kā arī nenorādot laiku, kas ļautu noteikt, vai

mašīna bijusi novietota stāvēšanai vai notikusi apstāšanās. Vienlaikus ar Lēmumu *J.L.* saņēmis informāciju, ka 30% no iekasētajām soda naudām tiek novirzīti Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas materiāltehniskās bāzes stiprināšanai, kas liek apšaubīt policijas objektivitāti.

Nav pamata domāt, ka adresei nav nozīmes, jo pāra un nepāra numuri atrodas ielu pretējās pusēs.

[2.2] Šāds Lēmums ir pretrunā ar citiem Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka lēmumiem, piemēram, ar 2007.gada 24.aprīļa lēmumu Nr.D57/10-6/804 tika atcelts inspektora sastādīts protokols – paziņojums, kurā bija kļūdaina adrese. Ar šādu atšķirīgu rīcību ir pārkāpts tiesiskās paļāvības princips.

[2.3] Prettiesiski ir tas, ka, izskatot lietu pēc būtības, Lēmumā norādīta 532.ceļa zīme, kamēr Protokolā bija tikai 816.ceļa zīme. Un, ja Protokols ir sastādīts ar kļūdām, tad augstākai iestādei nav pamata apgalvot, ka tas ir sastādīts atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[2.4] Lēmumā norādīts, ka automašīna bijusi novietota autobusu stāvvietā, kam *J.L.* kategoriski nepiekrīt. 532.ceļa zīme (ar papildzīmēm) attiecas tikai uz to brauktuves malu, kurā tā ir novietota. Izņēmums būtu tad, ja brauktuves malas būtu atzīmētas ar CSN 314.1.punktā paredzēto 920.ceļa apzīmējumu, ar ko tiek noteiktas stāvlaukuma robežas. Taču minētais Lēmumā nav vērtēts. Tāpēc var secināt, ka *J.H.* pieļāvusi pārkāpumu, lai papildinātu ceļu policijas materiālo bāzi, nevis LAPK mērķa sasniegšanai.

[2.5] Lēmumā nav piemēroto tiesību normu uzskaitījuma, kas bija konkrēti jānorāda, t.i., kādas normas pārkāptas, tās citējot un piepildot LAPK 149.^{10} panta vienpadsmito daļu ar jēgu.

[2.6] Bez tam jau pirms Lēmuma spēkā stāšanās *J.L.* iekļauts CSDD pārkāpēju reģistrā, kas liedza viņam iziet tehnisko apskati. Minētais ļauj secināt, ka rezultāts šajā lietā ir bijis zināms jau pirms tam, kā *J.L.* pauda savas pamatotās šaubas par Lēmuma tiesiskumu.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 23.oktobra spriedumu noraidīts *J.L.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu un atstāts bez izskatīšanas prasījums par personiskā kaitējuma atlīdzināšanu. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Ar pārsūdzēto Lēmumu *J.L.* piemērots naudas sods Ls 10 apmērā par CSN 4. un 307.11.punkta pārkāpumu, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{10} panta vienpadsmitajā daļā.

[3.2] Lēmumā norādīts, ka izdarīts LAPK konkrēti nenorādīts pārkāpums, kas izpaudies kā transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai teritorijā jeb stāvlaukumā (532.ceļa zīme), kas apzīmēts kā stāvlaukums autobusiem (816.papildzīme).

Nevar piekrist *J.L.* iebildumiem par to, ka Lēmumā nedrīkstēja iekļaut atsauci uz 532.ceļa zīmi, ja sākotnējā Protokolā tāda nav bijusi

norādīta. No Protokola redzams, ka tas izrakstīts par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai, neievērojot 816.papildzīmi (*lietas 8.lapa*). Tiesa norāda, ka transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai 532.ceļa zīmes darbības zonā pati par sevi nav pārkāpums. Pārkāpums tiek no transportlīdzekļa vadītāja puses izdarīts tajā gadījumā, ja nav ievērota papildzīme, kas norāda stāvvietā novietojamo transportlīdzekļu veidu vai arī citas prasības, kā konkrēti transportlīdzeklis stāvvietā novietojams.

Izskatāmajā lietā tiesa secina, ka augstāka iestāde, pieņemot Lēmumu, nav pārkāpusi inspektores *J.H.* iesāktā administratīvā procesa robežas vai mainījusi pārkāpuma kvalifikāciju. Tādējādi šāda Lēmuma papildināšana ar jaunu informāciju nesatur *J.L.* norādīto pārkāpumu, kas varētu kalpot par pamatu Lēmuma atcelšanai.

Tā kā lietā nav strīda par to, kur tieši *J.L.* bija novietojis stāvēšanai savu transportlīdzekli, tad adreses izpratne konkrētās lietas ietvaros nav tik būtiska, lai tā rezultātā Lēmums tiktu atcelts.

[3.3] Saskaņā ar CSN 1.9.punktu ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela u.tml. teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, velosipēdu ceļi, ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Vērtējot minēto jēdzienu, ir secināms, ka tajā ir ietverta gan iela, gan stāvlaukums kā ceļa elementi, taču precīza stāvlaukuma definīcija normā nav norādīta.

[3.4] *J.L.* uzskata, ka teritorija, kurā bija novietota viņa automašīna, ir iela, jo to pierāda 532.ceļa zīmes izvietojums tikai vienā ceļa pusē un brīdinājuma zīmes novietojums, no attiecīgās teritorijas izbraucot (*lietas 8.lapa*). Fotogrāfijā ir redzams apstiprinājums paskaidrojumiem par faktiskajiem apstākļiem. Tomēr, neskatoties uz to, tiesa negūst apstiprinājumu tam, ka *J.L.* automašīna ir novietota ceļa kreisajā pusē, t.i., pretējā pusē, ko regulē 532.ceļa zīme un 816.papildzīme, tālāk norādīto iemeslu dēļ:

[3.4.1] Vieta, kurā novietots transportlīdzeklis, ir noslēgts laukums, kurā transportlīdzekļi iebrauc no Eksporta ielas 2 un 2a puses (*lietas 9.lapa*). Pat ja šajā teritorijā ir iespējams iebraukt no divām pusēm, minētais neapgāž faktu, ka vieta, kurā atrodas *J.L.* automašīna, pēc savas konfigurācijas neatgādina ielu, bet laukumu.

Savukārt, ja pie šādiem apstākļiem, kad transportlīdzeklis novietots teritorijā, kura nav caurbraucama, bet *J.L.* turpinātu uzstāt, ka minētā vieta ir iela, tad ceļa labajā pusē būtu izvietota 710.ceļa zīme „strupceļš” ar vai

bez papildzīmes attiecībā uz to, cik liels attālums ir līdz strupceļa sākumam. Taču tādas zīmes attiecīgajā teritorijā nav. Tā vietā ir 532.ceļa zīme „Stāvvieta", kas tiesas ieskatā ir novietota pareizi un attiecas uz visu teritoriju, kas atrodas aiz iebrauktuves stāvvietā, skatoties no Eksporta ielas 2 puses, jo ceļa zīmes primāri tiek izvietotas ceļa labajā pusē, braukšanas virzienā.

[3.4.2] *J.L.* pauž viedokli, ka minētā teritorija nav stāvlaukums, jo iebraukšanu krustojumā regulē 206.ceļa zīme „Dodiet ceļu".

Lietā nav strīda par to, ka teritorija, kurā atradās *J.L.* automašīna, nav uzskatāma par galveno ceļu (*lietas 8.lapa*). Taču *J.L.* uzskata, ka šādas ceļa zīmes „Dodiet ceļu" tiek izvietotas tikai krustojumos, bet ne izbraucot no stāvlaukuma. Minētais secinājums ir pretrunā ar CSN ietverto jēdzienu „galvenais ceļš".

CSN 1.18.punkts noteic, ka galvenais ceļš ir ceļš, kas apzīmēts ar 201., 203., 204. vai 205.ceļa zīmi, vai ceļš, uz kura nav uzstādītas priekšrocības ceļa zīmes attiecībā pret ceļu, uz kura uzstādīta 206. vai 207.ceļa zīme, vai ceļš ar asfalta, asfaltbetona, bruģa u.tml. segumu attiecībā pret ceļu ar grants vai šķembu segumu, vai ceļš ar jebkādu segumu attiecībā pret ceļu bez seguma, vai jebkurš ceļš attiecībā pret vietu, kur uz ceļa izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.). Šī termina izpratnē mazāk svarīga ceļa posma segums tieši pirms krustojuma nenozīmē, ka attiecīgais ceļš ir vienādas nozīmes ar krustojamo ceļu.

Tātad likumdevējs galveno ceļu ir novērtējis ne tikai attiecībā pret citiem ceļiem (ielām), bet arī pret blakusteritorijām, tajā skaitā, arī stāvlaukumiem. Tātad pamatota ir 206.ceļa zīmes lietošana arī tajā gadījumā, ja no blakus teritorijas izbrauc uz galveno ceļu. Vērtējot to, kāpēc 206.ceļa zīmes nav izvietotas katrā blakus teritorijā, tiesa norāda, ka tam izskatāmajā lietā nav izšķirošanas nozīmes, jo *J.L.* transportlīdzekli novietojis tieši Eksporta ielā un teritorijā, kas norādīta lietas materiālos.

[3.4.3] *J.L.* norāda, ja minētā teritorija būtu stāvvieta, tā būtu apzīmēta ar 920.ceļa apzīmējumu.

Pārbaudot lietas materiālos esošo fotogrāfiju, ir secināms, ka tajā 920.ceļa apzīmējuma esamība vai neesamība nav nosakāma. Vienlaikus tiesa norāda, ka ceļa apzīmējumiem salīdzinājumā ar ceļa zīmēm ir sezonāls raksturs, t.i., ceļa apzīmējumi atrodas uz zemes virsmas, tāpēc ir pakļauti laika apstākļu ietekmei, piemēram, ceļa apzīmējumi var apsnigt, tie var atrasties zem lietus ūdeņiem, kā arī dabiski nolietoties. Tāpēc primāri ceļu satiksmes dalībniekiem uzmanība ir jāvērš uz ceļa zīmēm, kas šajā gadījumā noteic, ka teritorija, kur *J.L.* novietoja automašīnu, ir stāvlaukums.

Vērtējot lietas materiālus kopsakarā ar procesa dalībnieku paskaidrojumiem, tiesai nav pamata atzīt, ka *J.L.* transporta līdzekli ir novietojis stāvēšanai pie ielas un tajā ielas pusē, uz kuru neattiecas 532.ceļa zīmes ar 816.apapildzīmi darbības zona. Tādējādi secināms, ka

J.L. nav ievērojis 532.ceļa zīmes ar 816.papildzīmi prasības un ir izdarījis administratīvi sodāmu pārkāpumu.

[3.5] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Savukārt LAPK 149.[10] panta vienpadsmitās daļas sankcija paredz naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Izvērtējot minēto normu secināms, ka, pastāvot noteiktiem faktiskajiem apstākļiem, ir iespējamas tikai viena veida stingri noteiktas tiesiskās sekas, proti, par automašīnas novietošanu (stāvēšanu) 532.ceļa zīmes ar 816.papildzīmi darbības zonā, pārkāpējam ir iespējams piemērot naudas sodu, kuram likumdevējs ir noteicis konkrētu apmēru – Ls 10.

Tiesa secina, ka atbildētājs Lēmumā ir objektīvi izvērtējis lietas apstākļus un rezultātā pamatoti piemērojis *J.L.* administratīvo sodu LAPK 149.[10] panta vienpadsmitajā daļā noteiktajā apmērā.

Pastāvot nodibinātajiem apstākļiem, atzīstams, ka pārsūdzētais Lēmums ir pamatots un nav atceļams.

[3.6] Pārbaudot pārsūdzētā Lēmuma saturu un iebildumus, uz kuriem norādījis *J.L.*, tiesa nekonstatē tiesību normu neesamību Lēmumā. Taču vienlaikus tiesa norāda atbildētājam, ka Lēmuma argumentācijā visi *J.L.* argumenti nav vērtēti, kā arī nav norādīts iemesls, kālab tas netika darīts. Minēto ir pamats atzīt par procesuālu kļūdu, taču minētais pārkāpums nav uzskatāms par tādu, kas būtiski ietekmē Lēmuma saturu un var būt par pamatu tā atcelšanai.

[3.7] Vienlaikus ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu *J.L.* ir vēlējies saņemt atlīdzinājumu par personisko kaitējumu Ls 10 apmērā.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2007.gada 17.jūlija lēmumu pieteikums šajā daļā ir atstāts bez virzības un noteikts termiņš trūkumu novēršanai līdz 2007.gada 17.augustam sakarā ar ārpustiesas izskatīšanas kārtību apliecinošo dokumentu neesamību.

Minētais lēmums *J.L.* nosūtīts 2007.gada 18.jūlijā, taču trūkumi tiesas noteiktajā termiņā nav novērsti, kā arī lēmums nav pārsūdzēts. Arī tiesas sēdē *J.L.* nav iesniedzis attiecīgus dokumentus.

Pie šādiem apstākļiem secināms, ka *J.L.* prasījums par personiskā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 10 apmērā ir atstājams bez izskatīšanas, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 278.panta 1.punktu.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 12.novembrī saņemta *J.L.* apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 23.oktobra spriedumu. Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[4.1] Ja no uzstādītajām ceļa zīmēm nav skaidri un nepārprotami saprotams, ka 532.ceļa zīme ar 816.papildzīmi attiecas uz pretējo ceļa pusi

vai uz visu ceļu (vai laukumu), tad uzskatāms, ka ceļa zīme darbojas tikai tajā ceļa pusē, kurā tā uzstādīta. Tam, kurš apgalvo, ka 532.ceļa zīme attiecas uz visu ceļu vai laukumu, nevis tikai tā malu, kurā izvietota ceļa zīme, tas jāpierāda nevis ar saviem apsvērumiem, bet ar konkrētu normatīvo aktu.

[4.2] CSN paredz gan stāvvietas, gan stāvlaukumus.

[4.3] Pašā Republikas laukumā ir izvietotas vairākas 326.ceļa zīmes, kas norāda uz to, ka laukums pēc savas būtības var būt arī ceļš, neskatoties uz to, ka tajā fiziski var iebraukt un izbraukt tikai pa vienu pusi. Pēc analoģijas tādā gadījumā pietiktu ar vienu 326.ceļazīmi, lai uzskatītu, ka tā attiecas uz visu Republikas laukumu, neatkarīgi no tā, kurā laukuma pusē tiek novietota automašīna.

[4.4] Ja laukums ir ceļš, tad nav saprotams, kādēļ tiesa secina, ka 532.ceļa zīme attiecas uz visu ceļu, nevis tikai ceļa labo malu, kurā tā uzstādīta, jo tā ir vispārpieņemta prakse, ka ceļa zīme darbojas tikai tajā ceļa malā, kurā tā uzstādīta.

[4.5] Ja ceļa malā būtu izvietota 532.ceļa zīme ar kādu no 809., 810. vai 811.papildzīmēm, tad tiešām nevarētu pastāvēt šaubas, ka automašīna ir novietota stāvlaukumā, nevis ceļa malā, jo jau iepriekš būtu izvietotas informatīvas norādes par to, kā nokļūt uz stāvlaukumu.

[4.6] Ceļa zīmēm ir jābūt izvietotām skaidri un nepārprotami, pretējā gadījumā tiek pārkāptas autovadītāju Latvijas Republikas Satversmes 90.pantā garantētās tiesības zināt savas tiesības. Saskaņā ar CSN 4.punktu ir jāvadās pēc ceļa zīmēm un ceļa apzīmējumiem. Neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu autovadītājam vadīties pēc ceļa izkārtojuma vai īpatnējās formas dabā, tādēļ nevienu autovadītāju nedrīkst sodīt par to, ka viņš automašīnu novieto stāvēšanai ceļa malā, kurš pēc savas formas īsti neatbilst ierastajai izpratnei par to, kā izskatās ceļš.

[4.7] Saskaņā ar CSN 307.24.punktu 840.papildzīme norāda galvenā ceļa virzienu krustojumā. Tādējādi nav izprotams tiesas secinājums, ka ceļš, kur bija novietota automašīna stāvēšanai ir uzskatāms par blakus teritoriju, nevis ceļu, kas krustojas ar galveno ceļu, jo ceļa zīmes acīmredzami norāda uz krustojuma esamību.

[5] Ņemot vērā pieteicēja lūgumu izskatīt lietu rakstveida procesā, saskaņā ar APL 114.pantu Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *J.L.* apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[7] APL 302.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas

sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Panta otrā daļa paredz, ka apelācijas instances tiesa izskata tikai tos prasījumus, kuri izskatīti pirmās instances tiesā.

Pirmās instances tiesas spriedums satur divus nolēmumus, proti, spriedumu noraidīt *J.L.* pieteikumu par Lēmuma atcelšanu un lēmumu atstāt bez izskatīšanas prasījumu par personiskā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 10 apmērā. Tātad pēc būtības ir izspriests prasījums par Lēmuma atcelšanu, kā arī no apelācijas sūdzības satura secināms, ka iebildumi tiek izteikti par pirmās instances tiesas spriedumu šajā daļā. Līdz ar to apelācijas instances tiesa izvērtē pēc būtības prasījumu par Lēmuma atcelšanu.

[8] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot lietas apstākļus, atzīst, ka Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 23.oktobra spriedumā ietvertais pamatojums (sk. šā sprieduma [3.1] – [3.6] punktu) ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas sprieduma motivācijai.

[9] Par apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa ir spriedumā argumentējusi visus būtiskos argumentus lietā, lietā konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojās pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai [8] un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $286.^{11}$ panta otrās daļas 1.punktu, $286.^{12}$ pantu un $286.^{14}$ pantu Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2007.gada 14.jūnija lēmumu Nr.D57/10-6/1230, bet *J.L.* pieteikumu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* L.Slica

Tiesneses *(paraksts)* S.Gintere

(paraksts) Z.Kupce

NORAKSTS PAREIZS
Rīgā, 29.07.2009.
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese L.Slica